

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 1
(Hakara 5. Sek.)

Uredništvo ne odgovara za
odgovornost za sadržaj
i za sadržaj
i za sadržaj

Zakon o stanovima.

Franjo Kosina.
(Nastavak)

Prava i dužnosti najmoprimaca

Svaki stanar ima i dalje pravo stanovati u dosadašnjem stanu, koji se nalazi u starim zgradama, i to sve do 1. januara 1925. godine i ne može se učiniti otkaz do tog vremena po najmodavcu (vlasniku kuće) osim u slučajevima predviđenim u zakonu o stanovima i Pravilnikom k istom čl. 2.

Prema tome nemaju ni po novom zakonu najmodavci (kućevlasnici) podpunu slobodu otkaza, već samo u onom slučaju koje zakon odnosno pravilnik k istom predviđa, a u slučajevima navedenim su u „Samoborskom listu“ br. 6 od 15. ožujka kod poglavlja „Otkaz stanova“.

Ovo pravo stanovanja u staroj zgradi ne vrijedi za one stanove, koji ima u istom mjestu novu vlastitu kuću, oslobođenu od svih ograničenja u smislu uredbi o stanovima i zakupina zgrada u opće od 25. svibnja 1921. pak ne će iz stare tuđe kuće, da preseli u svoju novu kuću, jer mu možda stanovanje u tuđoj kući konvenira bilo s kojim razloga.

U ovakom slučaju zakon ne štiti takvog stanara već naprotiv će vlast za stanove takav stan oduzeti i dalje s tim ispraznjenim stanom prema propisima zakona postupiti.

Isto tako oduzeti će Stanbena vlast I. stepena kot oblasti stanove onim najmoprimcima, koji imaju imetka više od 1.000.000 Dinara ili 60.000 Dinara redovnih godišnjih prihoda, a nemaju u državi svoje kuće. (Ovakvih stanara teško da će biti u Samoboru). Ovakov stanar mora sebi sagraditi kuću u roku kojeg će mu vlast za stanove odrediti, koji ali rok ne smije biti dulji od 2 godine dana.

Svrha je ovoj odredbi da se što više gradi, te toj dužnosti ne može takav stanar izbjeći možda time, da si kupi kakovu staru kuću, jer se ovom odredbom ide zapravo za tim, da se u starim kućama dobije što više stanova za nastanjenje ekonomsko slabije stanovništva koji stana dobiti ne mogu.

Ovakova prisilna dužnost gradjenja novih zgrada veće i novčane zavode, osiguravajuća društva, trgovačka i industrijska poduzeća, koja imaju karakter veletrgovine, veleindustrije i veleobrti, ako se nalaze u tuđim starim zgradama, samo ovi imaju da sagrade nove zgrade u roku koji ne smije biti duži od godina dana. Oduzimanje poslovnih prostorija ovim društvima, zavodima itd. vrši Sud za stanare (Stanbena vlast II. stepena) ako ne sagrade kuće za stanovanje svojim namještenicima i za smještaj svojih poslovnih prostorija.

Nu Pravilnik čl. 3. čini iznimke od toga u onom slučaju, ako su takovi zavodi, dru-

štva i t. d. za svoje poslovne svrhe i smještaj svojih namještenika već sagradili svoje zgrade kao i u onom slučaju, ako bi gradnjom novih zgrada bio ugrožen opstanak i pravilan njihov razvitak.

Takove ali iznimke nema kod pojedinaца koji imaju gore navedeno imanje ili godišnji prihod.

(Nastavit će se).

Dobrotvornost za oskudnu škol. djecu u Samoboru.

(Jedan osvrt.)

V. ste se, g. uredniče, obratili na mene, da Vam napišem za „Narodnu Zaštitu“ članak u kome bih se osvrnuo na razvitak dobrotvornosti u Samoboru. Želite da znate, u čem se ono i u kojem opsegu ispoljavalo prije rata za njega, a kako danas. Nešto oštrina tema, koju mi zadate. Pa ako u ovaj čas ne mogu da zahvatim na čitavo područje javnoga dobrotvornosti, ipak želim da Vam što prije ispunim želju i da se osvrnem ovaj put na ono, što mi je po zvanju najbliže, a to je dobrotvornost prema oskudnoj školskoj djeci u Samoboru. Činim to tim radije, jer Vam mogu poslužiti brojkama od više godina a čit će čisto jasnije govore, nego mnogi tumačiti.

U Samoboru se uvijek našlo ljudi koji su rado sjedali siromašne i siroke djece iako

Milan Langr

Iz prošlosti Samobora.

I. Iz života bratovaština.

I. Kada su se u Samoboru počele uspostavljati bratovštine i koje su to sve bile, danas se već ne da ustanoviti. Svakako je to bilo već na početku sedamnaestog stoljeća. Sgurno znamo, da je g. 1635 osnovana ovdje bratovština Presvetoga Tijela Isusova. S vremenom su se neke od njih razile, a osnovale su se druge nove. Bilo je takovih, u koje su se mogla začlaniti braća i sestre bez obzira na zvanje, a bilo je opet i takvih u koje su se mogli začlaniti samo obrtnici istog zanata, pa je po tom zanatu i bratovština nosila svoje ime. Ipak su se kasnije i u takve bratovštine primali i drugi obrtnici pače i neobrnici, ali dajmo s većom prijašnom pristojbom. Kako na pr. kod Pepeljarske bratovštine, gdje se od takvih članova tražilo 100 for., a to je za ono doba bila znatna svota.

Oj bratovština jednog zanata razvili su se kasnije neki cehovi. U njima su braća lijepo mogla vršiti svoje bratovske dužnosti a uz to nicalili su u cehu zaštitu i potporu za očuvanje i promicanje svojih starih interesa.

Tako su samoborski kožari - kao i svi obrtni staleži - bili od oženi najprije u bratovštinu kožarsku. Kako je svaka bratovština

imala svoj oltar u župnoj crkvi, imala ga je i ova, a to je bio oltar sv. Pabijana i Sebastijana i j. podjednako na strani evandjelja. U roku pred ovim župnikom pokopali su i članove svoje bratovštine, pa i nečlanove uz propisnu taksu. Tu dužnost nijesu baš točno vršili, kako nam to kazuje magistratski protokol, jer je Mikula Ourenc, šekuter župne crkve sv. Anstazije podnio žalbu protiv kožarske bratovštine „da ova koriguje svoje bratovštine i t. d. i t. d. i t. d.“. U roku pred oltarom sv. Pabijana i Sebastijana postavila, ovu sebi svojilne niti kaj za to crkvi platiti hoće.“ Očigledno su bratovski pismono dokazali, da imaju za to dopuštenje i da svaki njihov član mora crkvi platiti za ukop po 30 krajara, a od nečlanova slobodno je uzeti običajnu propisanu taksu. Priznajmo, da je od nekog vremena zaostalo ovo uplaćivanje te su pripravnici na koliko iz bratovštine v raku postavljeno je, od svakoga 30 kraja, crkvi nadomjestiti.“

Da je kožarska bratovština doista sve više poprimala karakter ceha, pače stajala se i pravilima cehovskim i svojata a si cehovska prava, potvrđuje nam i ovo: Marko Tomić, kožarski djetić, moli magistrat samoborski „da se za stanovnika ovdešnjega prijeti“ i da mu podijeli dopuštenje za samostajno vršenje kožarskog obrta, jer mu to kožarska bratovština zabranjuje, mada mu je ova izdala naukovnu svjedodžbu, te se pristojno viđa da

sve h 11 god na što boravi u Samoboru. Ovaj postupak kožar. bratovštine opravdavao je njegov komesar Iv. Nep. Plova time, što po pravilima kožar. ceha u Brežicama, po kojima su se i oni dobrovoljno odlučili ravnati, te „njedan stranjaki imek“ ne imajući budi ne oženjen, prijeti ne bi se moglo... pa zato i njega ne mogu primiti u svoju bratovštinu dok se ne oženi i „pod ta način vu stari posessor uma postaviti ne bi dapače kajti oni svakomu takvomu meštije deajne bi kratili ne samo verda, nego i na ponam svakoga koriga iz bratovštine, koji suproti ovoj narubi bi činil i detča za skupnjaka (kompagnona) bi prijel, budi njemu vu verkašatu svojem na ruku svoju delati priiku bi dal, kaj giti.“. Većni članova magistrata ipak se činio ovaj postupak bratovštine prečista, a tim više, što ona još i nije oti, a ipak se složili urakonskim njegovim mjerama, pa uređili u obzir, da „njihvi zvučeni dečaki... kak takovi drugde prez novoga navuka vu delo stati ne bi mogli, od tiranja meštije i no tom živu, na održavanu odvrađan se ne mogu“ te odlučili, da se molinej Marko Tomić primi za stanovnika, „da se ovde vu posessor postaviti“, sve dužnosti valjano vrši, pa ako bi mu bratovština i unatoč toga branila vršenje obrta, izdat će mu magistrat za to dopuštenje.

(Nastavit će se.)

nije bogzna koliko priteca'o za predjašnjih godina, ipak su prilozi stizavali i moglo se barem najpotrebnije učiniti za oskudnu djecu. Nekoliko godina unatrag sve se većma budi smisao i volja, da se pomogne djeci. Prilozi sve jače pritežu. Otkad ima Samobor svoje lokalno glasilo, u kome se može apelirati na ljude, da priskoče u pomoć za ovu ili onu potrebu, opaža se vidan napredak u razviku dobrotvornosti. Svi prilozi registriraju se u mjesnim novinama, pa dobar primjer jednih privlači druge. To lokalno glasilo čini, da se dobrotvornih svrha ne sjećaju samo oni Samoborci što žive na domu, nego i oni koji su razasuti po inostranstvu, naročito naši samoborski „Američani“. A tih je ondje znatan broj, i živo učestvuju u materijalnoj pomoći u mnogim potrebama našega mjesta.

Nedavno sam istakao u „Narodnoj Zaštiti“ hrv. prosvjetni klub „Samobor“ u Chicagu. On ima svoja pravila u kojima se ističe ova svrha kluba:

1. Podupirati siročad udovica i siročad bez oca i majke, koji nastradoše za vrijeme svjetskoga rata i koji će se u buduću nalaziti u bijedi uopće;

2. Upoznati se međusobno na klupskim sjedalicama, zabavama i sličnim sastancima.

3. raspravljati o upravnim i gospodarskim pitanjima za dobrobit rodnoga nam mjesta Samobora.

Imovina sirotinjske zaklade sastoji iz ovih izvora: a) dobrovoljnih priloga članova:

Školska godina:	Priloga*):
1.999/10.	K 293.—
1.910/11.	„ 358 95
1.911/12.	„ 453 85
1.912/13.	„ 110 02
1.913/14.	„ 493 32
1.914/15.	„ 723 42
1.915/16.	„ 643 48
1.916/17.	„ 1.544 01
1.917/18.	„ 4.190 48
1.918/19.	„ 10.541 09
1.919/20.	„ 19.767 52
1.920/21.	„ 33.308 —
1.921/22.	„ 59.213 66
1.922/23. (do danas)	„ 104.615 48

Kako se iz ovih brojki vidi, prilozi za ovu dobrotvornu svrhu lijepe pritežu, pa je samo poželjno da tako bude unapredak. Želja je općena, da se ne dira u samu glavnicu, nego, da se iz kamata nabavlja obuća i odjeća.

*) Preštampano iz „Narodne Zaštite“ što izlazi u Zagrebu.

Domaće vijesti.

Biškop dr. Lang u Samoboru
Prešov. gosp. biškop dr. Josip Lang u pratnji tajnika dra. Belohana prispio je u Samobor, gdje će prohoraviti i više dana radi oporavka zdravlja.

Proslava Zrinjsko-Frankopanska
obavljena je u Samoboru ječer dne 29 travnja svečanim načim. Oko 11 sati prije podne sakupila su se sva kulturno-prosvjetna društva u dvorištu pri Sokolani, a sa njima i lijep broj inoga školstva. Povorka je, predvođena sokolskom fanfarom, krenula u crkva št. sv. franjevac, gdje je tajnik biškupa Langa g. dr. Belihan obavio službu božju i progovorio općinstvu uzvišujući žarki patriizam mučenika te njihovu tvrdnu vjeru, koja je puno pomogla timu da za svoj narod litvovale mnogo rada i napora, konačno i živote svoje. Tečajem mise lijepo je pjevalo Hrv. pjevačko društvo „Jeka“. Velika je povorka istim redom natrag krenula pred Sokolanu, gdje je brat staresta „Hrv. Sokola“ Milan Praunperger izrekao kratko ali je-

nova; b) preostataka članarine nakon namirenja klupskih potrebitih; c) preostataka vanrednoga nar. poreza u slučaju smrti člana ili članice; d) čistoga prihoda uništoga na klupskoj zabavi ili pak izletu. Klub „Samobor“ u Chicagu ima svoje pouzdanike (povjerenike) u Samoboru, koji potvrđuju istinost navoda u priručni pojedinih molitelja na klub. U slučaju prestanka kluba preostala se klupska imovina imade odaslati i podijeliti siročadi u Samoboru po najboljoj mogućnosti i uvidjavnosti preostalih članova. Ova su pravila prihvaćena na redovnoj mjesечноj sjednici održanoj 25 svibnja 19.9 u Hrv. Nar. Sokol. D. mu u Chicagu. Klub Samobor s eio se i ove škol. godine sromašne školske djece te je za nabavu odjeće i obuće darovao svotu od 10.000 K.

Kako sam naprijed napomenuo, prilozi za školsku djecu pritežu od mnogih prijatelja školske mladeži, koji se znadu kako za radosti tako i tužnih zgoda sletiti ove naše potrebe. Ravn. učitelj u m. Milan Lang mnogo je nastojao oko toga da se smisao za pomaganje oskudne djece digno pozivajući ljude u lokalnome glasilu, da priteku u pomoć. Da se usmrgne prosuditi dobrotvornost u tom pravcu, donosimo ovdje po godinama svote, koje su unilazile za oskudnu djecu, iz kojih će se moći najlakše razabrati, kako se u ovu svrhu sve više prilagalo, pa se prema tome mogla pružati obilnija pomoć sirotinji.

Izdatak:	Ostatak:
K 237 80	K 55 20
„ 235 40	„ 123 55
„ 452 13	„ 1 72
„ 6 25	„ 103 77
„ 485 80	„ 7 52
„ 544 94	„ 174 58
„ 511 08	„ 182 40
„ 1.207 25	„ 336 76
„ 2.108 —	„ 2.082 48
„ 1.740 —	„ 8.801 09
„ 4.266 —	„ 15.441 52
„ 5.575 —	„ 27.733 —
„ 4.269 65	„ 54.944 01
„ 16.629 48	„ 87.988 —

jele siromašnoj djeci. No to još dosada nije bilo moguće. Potrebe su ovelike, a glavnica još svendilij promalena, da bi njemu kamati dostajali. Ima nade da će se i to za koju godinu postići.

Bogumil Toni.

prijatelja dra. St. pl. Oreškovića priposlao darove za samoborske siročad želeći time da urode prema intencijama milog pokojnika. Bije je srce toplo kucalo za bijednike, a blaga mu ruka dijelila im obilate pomoći. Darovao: g. Krešimir Derendin 400 K, g. Anonymus 400 K, odv. B. B. 100 K, prof. S. V. 40 K, dr. F. H. 40 K, dr. A. P. 100 K.

Zaruke. G. inženjer Ivo Juranović, sin Dra. Martina Juranovića, zaručio se je ovih dana s gospođicom Jankicom Hagenauer, kćerkom gosp. Janka Hagenauera gospodarskog činovnika i posjednika u Zagrebu.

Gospođica Hagenauer poznata je samoborskom općinstvu, jer je čitavu prošlu ljetnu sezonu proboravila u Samoboru. — Čestitamo.

Iz hrv. pjev. društva „Jeka“. „Jeka“ je dopunila svoj ženski zbor. Pohvalno je, da su nekoje gospođe stupile u zbor. Njihov primjer zacijelo će naći nasljedovanja. Novi članovi primat će se opet kad započne nova zimska sezona.

Prvi veći istup društva, bit će pjevanje mise na Tijelovo. Izvesti će se sasvim nove hrvatske misne pjesme i jedna starihrvatska crkvena popijevka. Početkom (8. ili 15.) srpnja priredit će „Jeka“ veliku ljetnu zabavu u Anin dolu. U listopadu poći će društvo na utakmicu hrvatskih pjevačkih društava u Zagreb prigodom 60 godišnjice „Kola“.

Nakon toga započet će rad za jubilaru godinu, proslavu društvene 50 godišnjice, koja će se slaviti u ljeti 1924. I muški i ženski zbor pojačat će se za tu zgodu bivšim pjevačima i pjevačicama, pa će taj prošireni zbor uz redoviti također nastupiti kod proslave.

„Jeka“ se nada, da će naše građanstvo ovakav rad poduprijeti. Tko još nije podupirajući ili utemeljiteljni član, neka se začini da bar materijalno podupre društveno nastojanje. Prijave prima blagajnik Ivan Geček.

Proslava „Jekine“ 50 godišnjice imat će to veće značenje, što će isti dan biti otkrivena na bivšem Livadičevom dvorcu spomen-ploča, na spomen toga, što je tu spjevana i uglazbljena hrvatska davorija „Još Hrvatska ni' propala“. Tu će ploču otkriti odlična družba „Braća hrvatskog zmaja“ iz Zagreba, koji su pristali, da se otkriće te ploče spoji sa jubilejom „Jeka“.

U mjesecu studenom, kad započne rad za zimski jubilarni koncert, „Jeka“ će umoliti svoje bivše članove, pjevače i pjevačice, da stupe opet pod starodrevni barjak „Jeka“ da svojim sudjelovanjem podupru nastojanje naše „Jeka“ mora kod proslave istupiti sa imponiranim zborom. Samobor mora pokazati kod proslave „Jekine“ jubileja hrvatskim pjevačima, da ima lijepu vojsku oduševljenih i sposobnih gojitelja hrvatske pjesme. Proslava „Jekine“ 50 godišnjice ima biti lijepa slava hrvatske pjesme, ima biti ponos našega Samobora.

„Za dom i roda čast,
Pjevali nam je slavi!“

Vatrogasni dan. U Čehoslovačkoj, već od više godina uvodi se jedan dan u godini, kad se kupe darovi za vatrogastvo i zv. „vatrogasni dan“. Dvije godine već tako biva i u Zagrebu. Lanjske godine skupljalo se u Samoboru na Florijanovo za vatrogasni barjak. To se misli učiniti i ove godine. Najmanji dar dobro je došlo. Ako svatko, tko može, doprinese makar neznatni prilog, nabava vatrog. barjaka osigurana je.

Samoborci, dajmo u ruke svoju vatrog. šeti dugo šaljivani barjak.

Za Langovu zakladu darovali su nadalje g. Ante Taban, opaničarski obrtnik iz Pisarovine 30 D. — G. Andrija Devunić u Americi 200 D. do načelniku g. Kleščiću.

Jurjevsko proštenje u Stojdragi. U susjednoj župi Stojdraga (2 mberak) proslavit će se ove godine proštenje Sv. Jurja na samo Jurjevo, 6. maja, koje ove godine pada na nedjelju. Oro umijelo izletitiše zagrebčana, samoboraca i braće s'ovenaca proslavit će ove godine svoju crkvenu slavu na osobito svečan način. Za valjanu podvornu izletnika bit će pobnuti dvjema gostionama.

Udruženje zadruga svratilštara, krčmara, kavanara i t. d. za Hrvatsku Slavoniju i Medjumurje održala je svoju glavnu skupštinu u Zagrebu dne 26. pr. mj. U odbor je izabran iz Samobora svratilštar g. Kazimir Kopsa.

Sjednica trg. zastupstva bila je zakazana za 27. pr. mj. ali je odgođena do novoga saziva.

Na dnevnom je redu bila ostavka načelnika g. Kleščića, koji ovu čast želi položiti još prije izmišljene zastupničke periode. Novi izbori imali bi se oba iti u srpnju, jer onda zastupstvu ističe trogodišnji mandat.

Da li će se do toga roka birati načelnik ili uostavljena nije još zaključeno, nego će to riješiti iduća sjednica zastupstva.

Florijanovo. Po starodnevnome običaju polazi taj dan — 4. svibnja — zavjetna procesija iz župne crkve u onu sv. Mihajla. Prisustvuje joj uz ostalo općinstvo vatrogasna četa koja u sv. Florijanu slavi svoga zaštitnika. Vatrogasno društvo u Bregani prebivat će taj dan crkvenome ophodu u Velikoj Dolini u Kranjskoj.

Vatrog društvo u Samoboru održava svoju glavnu skupštinu u dvorani trg. općine u 11 sati prije podne. Na dnevnom su redu izvještaj druš. funkcionara; izbor časništva i eventualna. Članovi svih vrata uljudno se pozivaju da izvole ovoj skupštini prisustvovati. Podije podne ima društvo, malu veselicu u Anu perivoju.

— Uoči Florijanova 3. svibnja održava Hrv. slav. vatrogasna zajednica u Zagrebu svoju sjednicu, u kojoj će se naći odbornici iz cijele Hrvatske. U odbor spada 12 zapovjednika društava, među njima i Samobor.

Za vatrogasni barjak darovali su: Saiko Leopold, Zagreb 200 K, Rožić Rok 120 K, Ciglenički Perar 100 K i Bastijančić Franjo ml. 40 K.

Ne izbjegavajte vojnoj dužnosti. Franjo Majcen, seljak iz Bobovice unevačen je bio, te se skoro 3 godine sakrivao i izbjegavao nastupu vojne službe. — Dana 25. o. mj. pošio je za rukom ovdjštajnoj oružničkoj stanici vojnog bjegunca Franju Majcena pronaći kod kuće i čim je on opazio oružničku otkodnju, dao se je u bijeg, te je uz veliki napor ipak uhvaćen, svezan i ubijen. — U uređivanje oružničko umjeđao se je otac Franjin Martin Majcen, koji je stao protestirati protiv ubijanja svoga sina na povike, neka se ne da oružnicima u ruke, jer nema „koga da služi“, i dok su se oružnici sa sinom mu natezali, navatio je otac Martin Majcen na oružničkog narednika Franju Marjanovića, lupivši ga šakom po glavi, pograbi ga za pašku, koju mu je istrgnuo iz ruke — U taj čas priskočio je u pomoć naredniku drugi oružnik, te je nastalo međusobno hrvanje i u tom hrvanju rasparao je Martin Majcen vlastitim nožem kabanicu i hlače naredniku Franju Marjanoviću i bu-

duć da je nasilje i otpor Martina Majcena prekoračilo mjeru, uho je narednik Marjanović Martina u desnu nogu pruhovši mu desno bedro — Oružica oružnika ubijeni su i predani u ruke pravde i to Martin Majcen ovdješnjem kr. kot. sudu, a Franjo Majcen vojnoj oblasti, gdje će za svoje čine odgovarati. Ovi neprimisljeni čini dvojice seljaka i posljedice, neka budu opomenom svima onima, koji ne će da se pokore službenim organima i zakonu. —

S. B.

Protuletje.

Pod suncem na Stražniku mi smo sedeli, vi lice ste skrili v radežoj resini, Nad nami polihvo je oblak prebeši, sam Bog zna kam, plaval po plavojštini.

Nad Vašom pak glavom se igra i muti, vam laci kušuje metulček jet žuti. Pohotnik ta mali nad vami tak kroži, ar laseki vaši dišiju po roži

Kaj č neju prek kukovačin glas: „kuku“ ? Naj dostoju, lepu naj daju mi ruku; siguran je domet na Tepcu preceva gombelica prva, gombelica bela.

Tam idemo, mala grč vidi se klipa, pot vodi vu bukovu toru tam mada, ze koje nav stari grad luče, tam skupa gombelicu dišati bumo vu hladu.

Društvene vijesti.

Hrv. Sokolu u Samoboru pristupio je kao član utemeljač g. Dragutin Mercheti.

Nadaje su pristupili kao članovi: Bagdar Linčica, Cvetković Betika, Ceraž Regina, Erbežnik Dragica Heceg Kaca, Hrbalek Danica, Lodeša Ankeja, Sirovica Jeljana, Šek Marija, Bižan Janko, Drugčević Ivan P., pec Josip, Gabriš Dragutin, Omas Pavo, Hatužan August, Hoteleč Lajo, Hoteleč Nikola, Kramar Aleksander i Planec Ivan.

Dobrov vatrogasnom društvu pristupio je kao utemeljiteljski član Leopold Sajko, Zagreb, a kao podupirajući članovi: Plečko Dragutin, Vugrić Vid, Stene Alfred i Čitarović Lora.

Obrtno-radničkom društvu „Napredak“ pristupio je kao član utemeljač g. Milan Ugarković, trgovac u Samoboru.

Za vatrogasni barjak.

Vu mći sum se čuje,
to zvon zvon na stran
Zvon, zvon se huje:
bim - bam! - -

I još jea glas je žuti,
a to je trubie glas,
ki vatrogasce puti,
da potreben je spas.

Si vatrogasce pravi -
za jeden časak mal -
hriju kakli lavi,
gdi ogn je nastal.

I makar kak se širi
se veći ogn mah,
i još tak veter piri
i se je huji strah.

I v najtešemu jadu
ganiju s'om avom,
pak makar život dadu -
i roti spase dom!

Tak vatrogasce hasni!
- Pak pomozimo si,
da barjak vatrogasni
čim je zeleni!

Janko Žibrat
vatrogasac.

Okolina.

Kradje. Mato Kohes seljak iz Strmen igrao se dne 30. pr. mj. u gostioni Rudofa Jereb na željezničkoj stanici u Sv. Nedelji u društvu s Ivanom Krčičem iz Zdenca opć. Zaprčić, i nekim Čuččem na naprtnjak u kojoj je gri Kobas izgubio 300 D. Nakon igre došlo je do tučnjave u kojoj je Matj Kohes iz džepa istrgnuo novčarka s golovinom od 1750 D. Navedena dvojica su iza toga pobjegla.

Janku Dragoša iz Međsava ukradjeno je u noći od 12 na 13. travnja iz zatvorene suše oko 5 vagana kukuruze u klipovima vrjedne 425 D.

Zloba. Sijepan Damić iz Lipovca sagradio si je vagnenicu za palenje vapna, koju su mu iz mržnje seljaci Franjo Dumić i drugi porušili. — Dumić trpi štetu 1000 D.

Prodavali ukradljenu robu. U selu Rade prodavali su dva mladića raznu odjevenu robu za niske cijene, a izdavali su se za šafere i trgovce robe. — U svemu prodali su robe za iznos od 875 D.

Jer je na njih pala sumnja uapšeni su da se ustanovilo da su to Josip Jurković iz Končine i navodno Gjuro Ojačić iz Sunje kotara. Kostajnica te su sa pronađenom robom oterani kr. kotar sudu.

Između oca i sina. Između Jure Carin i sina mu Mije z Grlgova razvila se dne 13. o. mj. svadja i tučnjava u kojoj tučnjavi je Juro Carin svoga sina Miju sa željeznom vilom uho u nos i na zatiljku glave u čem ga je potpomagao mladi mu sin Milan. Mijo Carin je nakon dobivenih težih i lakih ozljeda pao u nesvijest, a otac Juro navatio na njegovu suprugu ta je i nju u bjehu sa vilama teško ozlijedio. — Juro Carin se je nakon izvršena zločina prijavio sam kr. kot. sudu.

Pokušaj umorstva. Miko Šimec iz Rakov-Potoka primio je dne 29/3. t. g. na prenoćište Simuna Tonković iz Otoka opć. Bosiljevo. — Kad je Šimec zaspa, izeo je oko 9 sati skitica Tonković sjekiru i Šimca u snu u krevetu s oštricom u prsa zasjekao — a drugi puta ušma sjekire po desnom oku udario, hiljuci ga ubiti i orobiti. — Nakon tih udaraca probudio se Šimec i skočio, te tako spriječio daljnje udarce. Počinitelj Tonković priznaje da je nakanio Šimca umoriti i orobiti. —

Priposlano.*)

Prigotom smrti moga supruga g. Šufajja počeli su razni klevetnici širiti najogavnije glasine o navodnim uzrocima njegove smrti. Najviše se isticali u tom neki članovi porodice mog pokojnog supruga kano njegov šagor i neke njegove sestre. Te klevete tako su vješto zaodjeli kopreno u vjerojatnosti, te je pače došlo do razdoba pokojnika. Hoću stoga ovim rečima da se na žalost zahvalim svoj svojoj familiji na tim niskim podvalama kojima je jedini izvor bila čežnja za pokojnikovom ostavštinom. Nije im bilo dosta, da se nažadu droma moga supruga, već se htjele dočepati i njegova imovinskoga dijela. Mjesto vijenca dadoba mu drob odnijeti u

Zagreb. No nesamo da se rodbina bavila time iz navedenih razloga već se i neka druga strana tamna lica učestvovala svojim lažima u tu stvar. Tako na pr. neka susjeda žena, kojoj bi bilo bolje da razmišlja u svojoj lenoglavskoj prošlosti, no da drugima pridaje čine svojstvene njenoj prirodi. Sve te ushne ih iz čežnje za uvećanjem svog imutva i iz lične pokvarenosti htjeloše mi onatiti lice pred javnošću, kojoj se evo o umi sta kom obraćam obaviještenja radi o stvari te se najtoplije zahvaljujem na izvršenoj sućuti za koje mu želim od Boga plaću.

Sa štuovanjem

Ana Šufrić
posljednica.

Potaknut zlonamjernim klevetama pri-
nukan sam, da ovom stavkom progovorim u
javnosti o je-nom slučaju, koji se zbio
pred mjesec dana a dan je prilike nekim
zlobnim jezicima, da ga učinim predmetom
izražaja ličnih svojih neprijateljstva prema
prema pojedinim osobama. Poznata je nagia
smrt gradjanina samoborskog g. Šufaja.
Kojekakove glasine počele se širiti u to doba
o tom slučaju bez ikakove stvarne podloge
lih iz zlobne i tajno neprijateljske namjere.
Uto vrijeme izbivao sam iz Samobora iz
poslovnih razloga. Vrativši se ovamo, nemalo
me začudilo, kad dođuh, da se u niz raznih
ogovaranja upliće postepeno i moja osoba.
Dakako da je izvor tih kleveta bio vješto
prikriveno kao sva tamna zlonamjerna podva-
ljivanja, kojima je jedina svrha, da naude
ugedu i poštenom glasu pojedinaca. No
nekima ipak udjoh u trag. Tako je u gosti-
onici Mije Novaka a u prisuću g. Kvaternika
izrekla poznata žena pod nadimkom „Jela“
riječ: „Jel znaju, da je Šufaj frknio.“ Na to
odgovori Novak: „Je, je, frknio je, to ni pravi
groš.“ Par dana iza toga počele opet neki
ljudi širiti ovakove glasine. „On se je odmaknuo
da ne bude niš kriv“ misleći dakako pod
taj „on“ mene i druge razne glasine košale
su tom prigodom o mojoj osobi. Toga radi
pitam ovim recima sve ove tamne značaje
koji se bave oblaćivanjem tudjeg poštenja,
što hoće s Komarom. Iznesite javno sva svoja
tajna rovarjenja i pokažite se na javno svijetlo.
Svakome je poznato, da ja svoj kruh zaradju-
jem, od nikoga ne tražim tudje muke i milosti
ne opijam se, pa što se onaj bavite s tim
Komarom, i to baš takove osobe, kojima bi
to rulava savjest najmanje dopuštala. Istina
istina doduše raspršava sve takove zločinačke
klevete no upozorujem moje klevetnike, da
ću svoje poštenje znati zaštititi a cijenenom
općinstvu želim podati sliku pravoza stanja
stvari. Možda je iko zavidan momu poštu.
Neka radi a ne klevetne, pa neće imati povoda
zavisti. Samo oni, koji dangube u rovaranju
i klevetanju, nalaze neku korist u tudjoj ne-
brci i smrti, a ne oni, koji rade. —

Marko Komar
lančarski obrtnik

*) Za članke pod ovim naslovom uredništvo
u nikojem slučaju ne odgovara.

Zahvala Gosu J. M. Marijašiću
u Chicagu. Zahvaljujem najljepše na plemen-
itom Vašem daru od 400 K koje ste po-
slali meni u pomoć Janko Kleščić ubogar
Samobor.

Prodajem

jedan mesing krevet, stol, porculansko
i kuhinjsko sude, toaletno zrcalo, stolce,
2 blazine te još mnogo drugih stvari.
Pogledati svakim danom. — M. Bru-
šina, Rudarska draga.

Prodavaju se

2 divana, šest fotelja, 2 stola i jedan
veliki tepih. — Upitati vila Suhodol.

Samoborska ulica Slavka Šeka

ITOFANT

najbolje je hranivo brašno za djecu
Kutija 20 dinara.

Dobiva se u ljekarni

Tisak za ručni rad (Vordruck)

preuzima u svakoj veličini i količini
Ivan Hubalek.

Stupovi iz betona za ograde vrtova

u raznim veličinama jeftiniji od hras-
tovih, ima uvijek dosta na skladištu

„Samoborka“

industrija umjetnog kamena d. d.

Postolarski alat

prodaje se dobrovoljno. Isto i jedan
šivači stroj za postolare — Upitati
Goraji Kraj kbr 10

Preporučuje se

Trgovina mješovite robe

Primaju se popravci modernih i
športskih šešira.

Veliki izbor finih čarapa i druge robe.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

BOGUMIL TONI: SAMOBORSKA NARODNA GARDA (1848.-1851.)

U SAMOBORU 1918. — TISAK I NAKLADA SLAVKA ŠEKA

Dobiva se uz oijenu od 3 D.

Odgovorni urednik Slavko Šek